

Излиза седмично.

Годишенъ абонаментъ 5 лв.
За 6 мѣсици . . . 250 лв.
винаги въ прѣдплата.

Неплатени писма не се приематъ
Ръкописи назадъ на севръщанъ.

Единъ брой 10 ст.

НАРОДЕНЪ ГЛАСЪ

ДЕМОКРАТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ

За обявения се плаща:

за гармондовъ редъ на I в стр.
50 ст, на IV-та стр. — 30 ст.

За повече публикация се прави
особно споразумение.

Съобщения, ръкописи и суми,
както и всичко относящо се да
вѣстника се изпраща на адресъ:

Редакция „Народенъ Гласъ“ гр. Плѣвентъ
Единъ брой 10 ст.

Заемътъ на нашата община.

V

Има ли нужда нашата община
отъ заемъ?

Наредъ съ всички оцѣни реформи,
подобрения и пострѣйки, що проектира
общинския съвѣтъ да реализира съ
новия заемъ има и едно твърдѣ важно
обстоятелство, което говори още
по-силно въ полза на заема.

Това обстоятелство е прилагането
на *кадастралния планъ*. Значѣно е,
че поради липсата на пари въ общи-
ската каса това желателно за всички гра-
ждани по бързо прилагане на кадастралния
планъ върви извънредно мудно. И как-
во вършеше бившия общински съвѣтъ?
Отчуждаваха имотитѣ на гражданитѣ
безъ да иматъ прѣдвидени пари въ
бюджета; послѣднитѣ си прѣдставяха
документитѣ въ общ. управление за да
взематъ сумата фиксирана споредъ оцен-
ката, и всѣкидневно биваха принуде-
ни да измитахъ коридоритѣ на общ.
управление и чакатъ да имъ се запла-
ти дължимата сума ерѣшу съборенитѣ
имъ пострѣйки и отчужденитѣ имъ мѣс-
та. И често пѣтъ „виноглавитѣ“ или
лично ненавистни опозиционери си те-
лѣха, тъй като тѣхнитѣ имоти се от-
чуждаваха, а що се отнася до запла-
щането имъ, това даже и не занимава-
ше бившия общински съвѣтъ. Даже
нѣщо повече. Ние сме бивали сами
непосрѣдствени свидетѣли, какъ слу-
жащитѣ при пожарната команда съба-
рятъ аданията на гражданитѣ по за-
повѣдь на кмета, безъ да е била за-
платена съответната сума на ступанина
и даже безъ да имаха намѣрение управ-
ляващитѣ тогава общински лица да му
заплатятъ въ едно близко и непродъл-
жително врѣме.

Това бѣ системъ на прилагане када-
стралния планъ. Затова и отъ тукъ
происхождатъ *купъ задължения* на
нашата община въ дадения моментъ
къмъ много бивши ступани на различ-
ни пострѣйки и дворове. Редъ години
тѣзи хора не сж могли да взематъ ни-
то стотинка и сж биле принудени да
чакатъ прѣдвиждането на своитѣ суми
въ бюджета на новата година. А въ
бюджета се прѣдвиздаше една малка
сума за изплащане на отчуждени мѣс-
та и пострѣйки споредъ кадастралния
планъ, която далечъ не е могла да
стигне за изплащането на една значи-
телна частъ отъ дължимото. А прак-
тиката ни казва, че тази сума се е
давала обикновено на близкитѣ хора
до управлението. Затова голѣма частъ
отъ гражданитѣ ступани е трѣбвало да
водатъ дѣло съ общината и взематъ
испълнителни листове, та по този на-
чинъ да заставятъ общината да имъ
плати дължимото. И днесъ по такива
испълнителни листове общината има да
дължи една твърдѣ внушителна сума.

Тази практика не би трѣбвало по-
вече да се продължава. На нея трѣб-
ва да се тури край.

Споредъ прѣсмѣтанията на градския
инженеръ, за да могатъ да се откри-
ятъ всички улици и площади, прѣдви-
дени въ кадастралния планъ и по този

начинъ се докара неговото пълно ре-
ализиране, ще е необходима една сума
отъ около 300,000 лв. Обаче тукъ
има едно особено обстоятелство, което
трѣбва да се вземе прѣдъ видъ. Тази
сума ще е дѣйствителна, ако мѣс-
тата, прѣдвидени за улици и площа-
ди се плащатъ по *опредѣленитѣ*
прѣзъ 1903 год. цѣни. А слѣдъ двѣ
години, по силата на чл. 26 отъ „За-
кона за благоустройство и пр.“, ще ста-
ва нова оценъка, която, вѣма съмнѣ-
ние, ще бѣде *двойно и тройно по-
висока*, тъй като цѣната на мѣстата
се увеличава ежегодно съ голѣма бър-
зина и тогава изплащането ще бѣде

невъзможно и потубно за общ. каса.

Ето защо, като признаваме нужда-
та отъ да се приложи напълно када-
стралния планъ, та по този начинъ да
се тикне на прѣдъ града, ние искаме
възможностъ по скоро да се свърши
съ това прилагане, тъй като слѣдъ 2
години, при нови оценъки, това прила-
гане едва ли ще бѣде възможно. Ясно
е, че такава сума потрѣбна за запла-
щането на всички отчуждени мѣста и
пострѣйки не може да се отдѣли отъ
редовния бюджетъ на общината и че
е необходимо да се направи заемъ за
изплащането ѝ.

ГЛАДСТОНЪ

(По случай 100-годишнината отъ рождението му.)

На 16 т. м. се изпълниха
100 години отъ рождането на Уй-
лямъ Евардъ Гладстонъ.

Цѣла България въ този денъ
чувства паметта на великия бъл-
гарофилъ, главния виновникъ за
свободата на България.

Мощното и авторитетно слово
на великия Англичанинъ подгот-
ви свободата на България; то
освѣтли европейското обществено
мнѣние и му посочи изхода.

Той посочи на цѣла Европа
и особено въ Англия на става-
щитѣ по онова врѣме жестоко-
сти, кланета, убийства тукъ — въ
България, и настоя да се тури

край на това позорно за цивили-
зована Англия и Европа положе-
ние. Гладстонъ бѣ най-мощния
прѣдвѣстникъ на нашата свобода.

Неговитѣ двѣ брошури — „Бъл-
гарскитѣ ужаси и източния въ-
просъ“ и „Уроци отъ кланетата
или поведението на турското пра-
вителство въ и около България“
— произведоха потресающе впе-
чатление на врѣмето срьдъ ан-
глийското общество. Въ гѣхъ той
посочва, че Англия трѣба да за-
стане на страната на измѣненото
християнско население въ Турска-
та империя.

Българскиятъ народъ никога нѣ-

ма да забрави безпрѣдѣлната о-
бичъ на този великъ и благоро-
денъ англичанинъ къмъ неговата
участъ прѣзъ турското робство.

Името на Гладстона е нерав-
но свѣрзано съ имената на
борцитѣ за италиянската свобода,
съ участъта на всички поробени,
измѣчени, онеправдани, угнетени.

И слѣдствие силата на своето мо-
щно слово, съ просвѣтления си умъ,
съ силния си политически и мо-
раленъ авторитетъ, Гладстонъ съ
рѣдка въ новата история прѣда-
ностъ и симпатия се застъпи за
участъта на българитѣ. Той за-
стана на чело на онова движение,
което бѣ въ полза на Българитѣ.

И неговитѣ рѣчи въ английския
парламентъ и вънъ отъ него; съ-
биранитѣ отъ него импозантни
митинги, неговитѣ писма и бро-
шури можаха най-сетнѣ да прѣ-
дизвикатъ въ английското обще-
ство избликъ отъ искрени симпа-
тии къмъ участъта на нашия на-
родъ. И тази негова високохуманна
дѣйностъ се увѣнча съ успѣхи;
можа да се създаде настроение
въ наша полза. Почвата за осво-
бодителната война се подготви.

Името на Гладстонъ е свѣрзано
за винаги съ нашето освобождение
и неговитѣ заслуги къмъ нашия
народъ навѣки ще се запечататъ
въ сърцата на българитѣ.

Поклонъ прѣдъ паметта на
виновника на българската свобода!

Миръ на праха на великия по-
койникъ!

Флемингъ.

Международенъ библиографи- чески съюзъ.

По една или друга случайностъ
намъ се падна отъ „глухата“ про-
винция да говоримъ за този твърдѣ
важенъ въпросъ. У насъ въпроситѣ
изъ областта на библиографията
и библиотечното дѣло интересу-
ватъ свършено тѣсенъ кръгъ спе-
циалисти за да не кажа ни-
кого. Позната е на всички онази
апатия и незаинтересованостъ, съ
които се отнасятъ къмъ тѣзи въ-
проси не само обществото, но и
управляващитѣ личности, отъ кои-
то зависи уреждането на библио-
течното дѣло у насъ.

Въ нашия градъ мѣлкомъ се е
уредила и стабилизирила градска-
та библиотека и възприели една
система на уредба, която сега за
сега минава за първа въ свѣта.
Това е международната десетична
библиографична система, удобст-
вата и голѣмитѣ изгоди на която
всички работливи умствени работ-
ници сж могли непосредствено да
изпитатъ.

За пропагандирането на тази
система днесъ усилено работи *меж-
дународния библиографиченъ инсти-
тутъ въ Брюкселъ*. Този именно ин-
ститутъ е вземалъ инициативата

за свикването на международна конференция в Брюксел на която да се разгледа изработения от института проект за международен съюз за библиография и документировка.

Тази конференция ще се състои идната година през м. август, в гр. Брюксел и по дипломатичен ред сж поканени да се представят чрез делегати всички държави в Европа. Този международен библиографичен съюз ще си постави за цел да съдействува за създаването на еднообразна и научнообоснована библиография за всяка държава, установяване на постоянна размяна на изданията систематично събиране на документите и пръснването на основания в 1895 г. в Брюксел международен библиографичен институт.

Библиографичните и библиотечни метиоти, които ще сж предмет на международната конференция, сж реализирали от международния институт, на който съдействуват научнолитературни д-ва, академии и множество учени хора от всички страни. Методите на този институт сж възприети и прокарани в нашата публична библиотека и в тоя на Б. Нар. Банка в София при централното управление.

Белгийското правителство е поканило и нашето правителство да прати свой делегат.

Ето до каква степен на културно развитие сж стигнали хората в другите страни, че тв вече ехващат нуждата от установяването на една международна размяна, тъй като тв вътрешната размяна на книжни издания отдавна я практикуват, а у нас твизи въпроси сж чужди, тв даже не интересуват и специалистите библиотекари.

Идеята и възвишените желания Междун. Библ. Институтът сж пръвзходни и заслужават най-голяма поддръжка.

Борбата между шивашкия еснафъ и работниците.

Близко вече три месеци какъ се води борбата между шивачите господари и работниците шивачи. Малцина граждани сж посветени в подробностите, причините и развоя на самата борба. Обаче борбата си продължава, тя и днес сжествува и в последно време тя е приела един твърд дребнав вид, особено от страна на работниците.

Работниците шивачи обявиха обща стачка в целия град и пръдяха на господарите си искания за увеличение работната плата и намаление работното време. Исканията бяха твърд неприемливи за местните господари шивачи, които още не еж се издигнали до положението на модерни и капитализирани предприятия съответно разделение на труда което от своя страна би позволило на господарите да направят значителни отстъпки на своите работници.

Вследствие на това, че в нашия град шивашкото производство неотговаря още на всички изискв. що пръдизява новото време и по силата на това, че то е още дребно — еснафско производство, то и самата борба не може да приеме широки размери и да бъде особено чувствителна за господарите, затова и последните не почувствуваха оная силна криза, която работниците очакваха. Стачката се обяви, усилията на работниците на първо време бяха големи и борбата обхващаше урпъхи. Обаче тръбваше да се минат само няколко дена от дейна обявяване стачката и голяма част от работниците-стачници почнаха да се връщат отново при господарите. — По тоя начин шансът за успех на стачката се значително намали. Господарите продължаваха своята всекидневна работа в работилниците, макар и малко по-бавно и не в такива големи размери.

Обявената стачка накара господарите да замислят за съюзяване и действително само в няколко дена тв се групираха за обща борба против стачниците. Това тяхно групиране твърд силно смути работниците — стачници и последните се намъриха в едно твърд трудно положение.

Озлоблението между работниците почна твърд силно да се култивира и пръд вид на сжествуващите течения сред тях борбата прие най-сетне един твърд изпорчен вид. — Работниците намиращи се под влиянието на Луканов и сие почнаха да пръследват всячески и сж всякакви средства другарите си, намиращи се в от тяхните редове. В тая насока допричесоха твърд много и работниците от местната тсносоциалистическа кооперация „Труд“.

Тия „съзнателни“ работници стачници прибъгнаха до най-крайни и долни срѣдства. Заплашвания, клъвети, псувни, закани, даже и бой — ето тяхните срѣдства за борба. И ние сж съжаление тръбва да констатираме, че сред бълв ден тия „съзнателни“ работници пръследват сж камани по улиците своите другари и силом ги заставят да напускат работата.

Ние сме били свидетели когато работниците нестачници сж прибъгвали до полицейска помощ за да си отидат по домовете здрави и читави.

Даже нъщо по-вече: намъ лично ни разказваха работници, какъ тв сж били заплашвани сж убийство и хвърляне изъ моста, ако продължават да работат; други ни разправяха какъ сж нападани сж камани и наранени по тълотата ржката, рамото, крака за каквито побоища има и съответни полицейски дознания; трети работници посред бълв ден е бил съборен на земята на улицата в присъствието на куп жени при горно пльвенската църква „Св. Троица“ и му е нанесен силен побой — за тоя случай има и медицинско осведомление.

побой — за тоя случай има и медицинско осведомление.

Прѣди няколко дена ние бвх-ме слушатели случайно на улицата, когато между група работници се размянаха „любезни“ поздравления, като: мерзавецъ, подлецъ, калпазанинъ, идиотъ и др.

До какви размери е стигнала тази улична разправа между работниците от едната и другата страна може да се сжди от това, че нашата полиция вече е направила няколко полицейски познания за побоища и която, за да гарантира живота на едните е принудена да съпровожда сж стражари нъкои от другите вечер по домовете им.

До такова жалко положение е достигнала „класовата борба“ на твните социалисти в нашия град.

И нъма съмнение, когато борбата е придобила уличен характер колкото и да сж справедливи исканията на борящите се, тв немогат да спечелят симпатии на обществото.

И когато виждаме че твхната борба се вулгаризира и съзнателно поощрява в такава насока от видни водители, които заявяват „че който не разбира от думи, сж бой ще го застави мъ, или „да се недоубива, а оставе го да се мжи“. ние неможем да не искажем своето дълбоко съжаление за дъто наивните и искрени работници сж доведени съзнателно до настоящето положение. *Ше продължим в идния брой.*

Процестът на Пльвенската градско-общинска библиотека.

IV

Постройката на зданието.

От архивата на д-твото се вижда че е писано за това на гр. Общ. Съветъ, пкъ известно е, че той такова задължение е вземалъ.

е ли обидно винко това? . . .

Той отвори другите прѣгради на портфела . . . Тамъ нъмаше нищо. . . Нито визитна картичка, нито фотография, нито писмо, нитоникакво указание по което би могло да се узнае собственика на това богатство. . . Кое то — просекът — имаше . . . в ржцѣтѣ си. Жанъ Тенилъ затвори портфела.

— Крайно благодаримъ . . . прошепна той. Ще тръбва това сега да го нося на полицейския приставъ . . . Това още повече ще удължи моя път . . . А азъ съмъ вече толкова уморенъ . . . Не, наистина . . . Несподука тази вечер . . .

Улицата ставаше все повече и повече пуста . . . Никакъвъ проходящъ, никакъвъ апентъ. Жанъ Тенилъ се върна назад и се отпрати до най-близния полицейски участък . . .

Влизането при пристава бѣ съпроводено сж големи трудности . . . дригавото му облъкло, мършава и земиста физиономия го сжетоха за мошеникъ. Най-напрѣдъ едва що се не нахвърлиха върху му да го арестуватъ. Но сж кратка и спокойна настойчивост, той най-сетне има честта да бъде въведенъ в кабинета на самия приставъ. — Господинъ пристава, започна Жанъ, слѣдъ като по поздравя, нася Ви една вещь, която току що намърехъ на улицата.

— Какво е това?

Онтавъ Мирбо

Просекъ.

Късно вечерта, слѣдъ като прѣзъ деня не бѣ получилъ нищо, Жанъ Лени се реши да се върне у дома си . . . „У дома си!“ — така наричаше той избраната пейка в градинката на Анверския площадъ, гдѣто — ето вече мѣсецъ — той сѣлше подъ гостоприемниятъ сводове на кестените . . . Точно в тая минута той се намираще прѣдъ театра „Водевилъ“, гдѣто конкуренцията отъ вечер на вечер ставаше все по-многобройна, и гдѣто неговата слаба подвижност и редъ други несполуки сега го доведоха до една тѣй нещастна вечер . . . Днесъ му дадоха само двѣ рубчета. . . и тѣ чуждестранни, та невървѣха. . .

— Да подари двѣ калпави рубчета на такъвъ нещастенъ бѣднякъ като мене . . . И това било милионеръ . . . Това ли било милостиня? . . .

И Жанъ си живо прѣдстави тогози господинъ нагизденъ . . . бѣла вратовръзка, . . . ослѣпителенъ нагрѣдникъ, бастонъ сж златна дрѣжка . . . Той само повдигна раменѣ безъ умизма.

Това, което най-много досаждаше, бѣ да се връща на Анверския площадъ, който бѣ тѣй далече . . . Обаче той скжѣше „своя домъ“, — пейката. Тя, прѣди всичко, не бѣ тѣй лоша, а главно тамъ той бѣ увѣренъ, че нъма да го безпокоятъ . . . Защото агентите го познаваха и отъ милостъ го оставяха

да сѣ безъ да го безпокоятъ . . .

— Дяволъ да го вземе, — извика той — какъвъ лошъ денъ . . . Отъ три седмици насамъ, тѣй злѣ не съмъ изпадалъ . . . Право казватъ, че в търговията има застои . . . Ако това е, както казватъ, по вина на Англичаните . . . проклети да сж . . . Дявола ги вземе . . .

Той започна да се движи, като още не губѣше надѣжда да срѣдне изъ пътя нѣкой милостивъ господинъ или пкъ нѣкой благороденъ лжепчиня, които биха му дали двѣ рубчета . . . двѣ истински рубчета, сж които той би могълъ сутринта да си купи хлѣбъ.

— Двѣ рубчета . . . Двѣ истински рубчета . . . Та това не е нѣкой златенъ рудникъ, та да не може лесно да са сдобие, дяволъ да го вземе! . . .

И той едва се движеше напърѣдъ . . . защото при неговата умора тази вечер се туряше и грижата за утрѣшния денъ, която му причиняваше не малки страдания.

Слѣдъ четвъртъ часово вървение Жанъ започна да се отчайва отъ мисълта, че ще срѣдне желаниятъ господинъ. Но, изведнажъ почувствува нѣщо меко в краката си . . . Най-напърѣдъ той помисли, че е нѣкаква мърсотия . . . После му хрумна, че това може да бѣде добро и за ядене? . . . Кой знае? Случайността твърдъ не обича бѣдните и рѣдко ги гощава сж приятни сюрпризи . . . И той си спомни, какъ една

вечер бѣ намърѣлъ в улица „Бланшъ“ една овнешка плешка, съвсемъ прѣсна, една чудесна огромна плешка, паднала сигурно отъ колата на мессаря . . . Това което бѣ сега подъ краката му не е разбира се, плешка, но може би, котлетъ; или нарче дробъ . . . теленко сърдце? . . .

— Трѣбва още сега да го видя, избѣбра той. И Жанъ се наведе да вземе прѣдмета, що бѣ подъ краката му.

— Хмъ . . . Това не е за ядене. Азъ съмъ се излъгалъ, избѣбра тѣй слѣдъ като попила прѣдмета . . .

Улицата бѣ пуста . . . Нито единъ отъ агентите не се мѣркаше тамъ . . . Той се добляжа до единъ отъ фенерите за да разгледъ до добръ това, що бѣ в ржцѣтѣ му.

— Ахъ, дяволъ да го вземе . . . доста твърдо . . . мърморѣше на високо той.

В ржцѣтѣ си държеше портфейлъ отъ черъ марокиенъ сж сѣрѣбрни жѣлчета. Жанъ Тенилъ го отвори, като разгледваше съдържимото се . . . В единъ отъ неговите отдѣли той намѣри една връзка отъ банков билети, — десетъ билети по хиляда франка единъ, прибодени сж една игличка.

— Ахъ дяволъ да го вземе! . . . И като заклати глава й прибави:

— Когато си помисля че има хора, които иматъ портфели в джебове сж като този . . . И в тѣзи портфели има по десетъ хиляди франка! . . . Не

На 9 януарий с. г. е било издадено едно обявление за че търга ще се произведе на 3 февр. — На 6 февр. конкурента Н. Войниковъ е намалил 10% подъ девиза (59,316 л. 33 ст.). Плѣв. Гр. Общ. Съвѣтъ, въ извънредно заседание на 15 фев (проток. № 33) е утвърдилъ търга върху Н. Войниковъ за приетата отъ него цѣна 10% подъ девиза. На 25 февр. е сключенъ контрактъ между прѣдприемача и Ив. Юрдановъ, като подпрѣседател на д-твото. Специално рѣшение за да сключи Ив. Юрдановъ контракта нѣма. Нито нѣкъ търгътъ и контракта съ внасяни на одобрение отъ Д-твенно Собрание. Споредъ контракта, прѣдприемача е длѣженъ да прѣдаде зданието на 1 октомври 1893 г. Ако не го прѣдаде на тази дата — да плаща глоба 25 лева за всеки закъснялъ день. На прѣдприемача ще се плаща помѣсечно по ситуация за извършената работа.

Веднага слѣдъ сключване на контракта, на 28 фев. 1893 г. било избрано ново настоятелство въ составъ: Л. Петровъ (прѣдсед.), Ив. Юрдановъ (подпр.), Г. Смоляновъ (секр.), Стоянъ Д. Коларовъ (подсекр.), П. Шоповъ (касиеръ), Хр. Костовъ (п. касиеръ), Т. Бърдаровъ (библиот.) и Г. Симеоновъ (п. библиотекаръ). На 10 апр. Ст. Д. Коларовъ е заемъ длѣжността Секретаръ, а Г. Смоляновъ е напустналъ.

Работата по постройката е била почната въ началото на м. Мартъ 1893 г.

Гогато основитѣ на зданието сж биле положени и темелитѣ изкарани съгласно приетия отъ дружеството планъ и сключения контрактъ, настоятелството заедно съ тържната комисиия съобразили, че ще е по-добъръ да се уголми постройката. Безъ да е правено нѣкакво ново условие съ прѣдприемача, това увеличвние е прието отъ него. Една частъ отъ изкаранитѣ темели биле изоставени и заринати и постройката била

продължена върху мѣстото, купено отъ Г. Атанасовъ. По този начинъ сж прѣдизвикани нови и голѣми разходи за Д-твото, безъ да е взето неговото съгласие. — А което е още по-важно — въ протоколната книга за 1893 г. никакъвъ протоколъ на настоятелството за това увеличение на постройката не се намира. Такъвъ протоколъ се намира въ протокол. книга за 1894 и носи дата, 18 Юни 1893 г., а се намира между протоколитѣ № 3 отъ 6 май 1894 и № 4 отъ 28 май 1894 г.! Самиятъ той не носи нумеръ. Очевидно разширение е станало и чакъ слѣдъ 6 май 1894 г. е било оформено чрѣзъ рѣшение на настоятелство и тържната комисиия. Съгласно този протоколъ, рѣшено е да се плати и вземе условеното порано мѣсто на Г. Атанасовъ, и зданието да се разшири, като се разпусне салона и отдѣлното крило съ стайтъ да стане на два етажа.

Какво е щѣло да коствува това увеличение, точно въ какви размѣри ще бжде то — нѣма никждѣ опрѣдѣлено. Между удобрения отъ Др-вото планъ и построеното (безъ новъ планъ) здание нѣма нищо общо. Отъ кждѣ ще се взематъ срѣдства за увеличението — също не е рѣшавано, нито пакъ е питано Др-вото. А фактъ е, че разширеното здание е излѣзло два и 1/2 пати по скъпо. Др-вото е рѣшило, щото зданието, безъ мѣстата, въ никой случай да не коствува повече отъ 50-60 хиляди лева; на търгъ е дадено за 58,723 лв. а по смѣтката на прѣдприемача е излѣзло за 132,531 л. 37 ст. Ангажирани пари въ Търг. Др-во подъ гаранция на нѣкой граждани е имало само 50 хил. л., които на 10 Юни 1893 г. (значи 8 дена прѣди рѣшението за увеличение на зданието) сж биле вече изтеглени напълно. Отъ тази дата нататкъ знае се, че нѣма отъ кждѣ да се взематъ пари. Това го знае и прѣдприемача, Н. Войниковъ който (да се не забравя) е билъ членъ на Д-твото „Съгласие“.... Въпреки това

зданието се разширява. Поискали отъ прѣдприемача да построи кула, той построилъ; срокътъ за прѣдаване отдавна билъ изтекълъ, а зданието все се строи и разширява.

Но има и друго нѣщо:

Съ протоколъ № 3 отъ 6 май 1894 г. настоятелството и тържната комисиия рѣшили да се отдаде по доброволно съгласие на Адолфъ Хорачекъ направата на 10 мазартни (цинкови) прозорци на зданието по 140 л. единия, както и направата на покрива около прозорцитѣ съ квадратни желѣзни тенекета, цинкове корниз и улуги цинкови, съ цѣни 5-50 кв. м., покрива и по 14 л. погон. м. корнизитѣ и улугитѣ. Тази работа е изплатена на А. Хорачекъ отъ настоятелството на 5/XII 1894 год. Обаче прѣдприемачътъ я прѣдставлява като извършена отъ него и я тури въ смѣтката си.

На 12 окт. 1894 г. по сжщия начинъ е била отдадена на майсторъ Михаль Ивановъ направата на калдарѣма въ двора и около зданието по 3 л. кв. м. — Обаче прѣдприемачътъ туря и калдарѣма въ своята смѣтка и т. н. и т. н.

А какъ е плащано на прѣдприемача мжно може да се разбере. Защото смѣтките на Д-твото тѣ сж водени, щото отъ тѣхъ се вижда напр., че на Н. Войниковъ сж платени 20 хил. лева, а самъ той твърди и е призналъ въ сжда, че е получилъ 30 хил. лева!

Зданието не само че не е било прѣдадено на срока, но и до днѣ днешенъ не е прѣдадено по законния редъ.

Окончателно свършено е било зданието прѣзъ окт. 1895 г., както се вижда отъ едно заявление на Войниковъ до настоятелството отъ 11 окт. 1895 год. съ което, като донася, че зданието е окончателно свършено, иска да му се даде окончателна ситуация за постройката.

А една година прѣди това, настоятелството се събрало и одобрило подаденото отъ прѣдседате-

ля Л. Петровъ заявление до Б. Н. Б. за ипотеченъ заемъ за 73,000 л. срѣщу зданието за 30 годишенъ срокъ. (Прот. № 13 отъ 30 ноември 1894 г.) Натоваренъ е Л. Петровъ да сключи ипотечния заемъ и да получи отпустнатата сума.

Опровержение.

До Господина Редактора на в. „Народенъ Гласъ“ Тукъ

Моля Ви, Господине редакторе, да обнародвате въ единъ отъ броеветъ на издаваемия отъ Васъ вѣстникъ слѣдното опровержение:

Вѣстникъ „Истина“ се е заелъ систематично да сѣе „Истината“ по начинъ такъвъ, че скоро отъ нея и поменъ не ще има изъ редоветѣ му. Стана нѣколко пжти тоя листъ се занимава съ моята личностъ, като не пощади и семейството ми, сѣ съ цѣлъ да служи на „Истината“. Така: той нарича скромността мужицина и мѣри интелигентността съ изгубеното време, числото на изпразненитѣ чаши въ бирарията на Коста Лазаровъ. Понятно, че патронитѣ на в. „Истина“ не могатъ да бждатъ доволни щомъкато днешния управителъ не прилича въ това отношение на своитѣ прѣдшественици. На закачките на в. „Истина“ за нѣкакви круши по орманиѣ, за нѣкаква търговия съ кола азъ не искахъ и не искамъ да отговарямъ, а ги оставямъ за ореолъ на моралната и политическа стойностъ на вдѣхновителитѣ му, които мислятъ, че скроенитѣ отъ дребно естество и неимеючи никакво значение за обществото лъжливи факти, щомъ се пишатъ въ в. „Истина“ ще бждатъ повѣрвани отъ обществото. Ще имъ кажа само, че круши не бера, тѣхъ оставямъ за патронитѣ имъ, а моитѣ имоти, придобити по честенъ начинъ, азъ ще продамъ безъ да давамъ отчетъ на „истинаритѣ“, които добръ

—Его я, Господинъ приставе... Отвърна бѣдиякътъ, като подаваше портфела съ крайчетата на прѣститѣ си.

—Хубаво!... И разбира се... нѣма нищо въ портфела?...

—Вижте самички, Господинъ Приставе?

Приставътъ отвори портфела, извади връзката банкони билети, прѣброи ги, и... като впери изблещенитѣ си отъ очудване очи въ бѣдияка, започна:

Но моля Ви се... Има десетъ хиляди хранка... Дяволъ да го вземе... ами че това е една огромна сума... Огромна сума... Дяволъ да я вземе...

Жанъ Генилъ остана съвсѣмъ спокоенъ и само проянесе:

—Като си помисля, че има хора които носятъ по десетъ хиляди франка въ портфелитѣ си... Та това е непоносима обида за хората отъ нашата черга...

Пристава не прѣставаше да гледа бездомника съ паражение, въ което имаше повече очудване, отколкото одобрение.

—Та вие ли намѣрахте това? Хей, дяволъ да го вземе...

Вие сте единъ честенъ... единъ благороденъ човѣкъ... Вие сте герой... да, нѣма друго название за това — Вие сте истински герой.

—О, Господинъ Приставе!

—Да, именно герой... защото най-сетнѣ... Вие сте могли, ако сте искали, да... благороденъ

мжжъ... Герой въ истинския смисълъ на думата... Вашата постжика е великолепа... георична... Не намирамъ друга подходяща дума... Васъ трѣва да Ви се даде орденъ за заслуга... Какъ Ви викатъ?...

—Жанъ Генилъ, господинъ приставе.

Приставътъ вдигна двѣтъ си рѣцѣ къмъ упушения кабинетски таванъ, който, като че призоваваше за свидѣтелъ.

—И се нарича още Жанъ Генилъ!

1) Думата *Genille* буквално на български значи *мжжъ*.

Просто удивително!... Цѣлъ романъ. Професията Ви?...

—Уви, азъ обмамъ професия... отвърна приставътъ.

—Какъ, нѣмашъ професия... отвърна приставътъ.

—Азъ се прѣпитавамъ отъ прѣсия, т-нъ Приставе... Та може ли това даже да се нарече прѣпитаване?

При това пристава направи една гримаса и продължи съ гласъ по-малко ентусиазиранъ:

—Така... Вие сте просекъ.

—Тѣкмо тѣй, господине Приставе...

—Да!... Строго потвърди пакъ пристава.

—Вашата квартира кждѣ е? попита пакъ слѣдъ кратко мълчание.

—Каква квартира, омвърна обезкураженъ Жанъ.

—Та нѣмате ли квартира?

—Тѣй! не...

—Вие нѣмате квартира?... Ш-гу-

вате ли се?...

—Увѣрявамъ Ви, че нѣмамъ!...

—Но Вие сте длѣжни да имате квартира, ... Закона ви задѣлжава за това!

—А мизерията ни заставлява да нѣмаме... Азъ не мога да работя...

Нѣмамъ никакви доходи, а когато простра рѣка на улицата, тѣ ми спускатъ чуждестрани монети, които не вървятъ...

Освѣтъ това... Азъ съмъ тѣй старъ и болнавъ... толкова огрижанъ...

—Огриженъ, ха?... Огрижанъ...

Но не е тамъ въпроса... Вие сте огрижани, но... Нѣмате квартира...

Сте значи вегабонтия?... Че сте герой—вѣрно!... Но също така е вѣрно че сте вагабонтия...

Хмъ, да... Нѣма закони за героитѣ, но миа закони противъ вагабонтитѣ...

И азъ съмъ длѣженъ да прилагамъ законитѣ... Това ми е неприятно и...

мжчително, сащото това което вие току що сторихте... е прѣкрасно...

Но, какво да права?... Законътъ си е законъ. Трѣбва съ всички усилия да пазимъ законитѣ... Ахъ Вие, дяволски простако... Отъ гдѣ Ви хрумпа тази мисль?

До като говори това, той подхвърляше въ рѣцѣ портфела... Той продължи:

—Ето портфела... Съгласенъ съмъ, че на ваше мѣсто и при нашето положение малцина сж, сигурно, които биха го донесли... Не искамъ да кажа, че си билъ будала, като си го донесълъ...

Не, напротивъ... Вашата постжика е твърдъ похвална... Нѣщо повече — заслужва награда... И тази награда азъ я опрѣдѣлямъ още отъ сега на сто лева петъ... Увѣрявамъ Ви, ще ги получите — стига да се намѣри притежателътъ на портфелътъ...

Да!... Но отъ това не слѣдва, че вие ще можете бѣзъ квартира... Нали така Жанъ Генилъ?... Разбирате ме добръ... Не съществува никждѣ — нито въ законитѣ, нито въ правителственитѣ наредби нѣкой членъ, който да те задѣлжава, като намѣришъ на улицата портелъ пълненъ съ банкони билети... да го донесешъ въ участъка... Но, има напротивъ закони, които те задѣлжаватъ да имашъ жилище... О, вие бихте направили хиляди пжти по-добръ ако си намѣрихте квартира, отколкото да намирате портфели...

—А сега?... попита Генилъ.

—Сега... Ви арестувамъ въ участъка, а утрѣ ще Ви пратя въ затвора.

И той повѣнѣ... Драма агенти се явиха... Пристава направи единъ жестъ... Тѣ грабнаха нещастника и го отвлечеа въ арестанската стая.

—Дяволъ да го вземе... Никаква сполука днесъ... Проклети буржуа!

Хиляди пжти пѣха да сторятъ по-добръ, ако стискаха портфелитѣ въ джебеветѣ си, отколкото... да ги разхвъргатъ по улицитѣ... А това не е ли обида?...

би било да се спотайватъ, да си спомня за тяхъ и за тяхнитѣ дѣла, за които правосъдието вече каза своята първа дума—върваме че и последната не ще бжде друга.

За протежиране на кметове и секретарь-бирници или пъкъ за гонението имъ отъ моя страна по лични капризи ще кажа, че то съществува само въ болнитѣ мозъци на „истинаритѣ“, вдъхновителитѣ на които не се побиратъ въ кожитѣ си, като виждатъ, че днешното управление съвсѣмъ не прилича на тяхното, че днесъ не се прави разлика между „наши“ и „ваши“, че днешния управителъ не пита всѣки дошълъ въ кабинета му гражданинъ по служебна разправа „отъ коя си партия“ и съгласно отговора на посетителя да му се свършва или не работата, както това на широко се правеше отъ неговитѣ прѣдшественици.

Днесъ има прѣслѣждане на кметове и секр.-бирници, но не за тяхнитѣ политически убѣждения, а за тяхнитѣ дѣла и тия прѣслѣждания ставатъ възъ основа на законно установени провѣрки отъ законно установенитѣ органи на властѣта, и всѣкога прѣдавани на правосъдието—то да се произнесе. Нека бждатъ увѣрени „истинаритѣ“, па и всички, че при днешното управление не само уловенитѣ крадци, но и подозренитѣ подпалвачи на общин. канцеларий и некадърници не ще бждатъ оставени свободно да боравятъ съ общинскитѣ интереси

Колкото се отнася до въпроса изнесенъ съ бр. 27 на в. „Истина“ отъ 20 Ноемврий 1909 г. въ отдѣлтѣ „Дониски“ има да заявя, че нищо истина нѣма и че на „истинаритѣ“ ще бжде дадена възможность да докажатъ своята „Истина“ прѣдъ съдѣтъ, кждѣто сж повикали да отговарятъ.

Съ Почитание:

Окр. Управителъ: Цв. Таслаковъ.

ХРОНИКА.

Послучай настѣжнящитѣ празници кметството е разиратило до всички по-заможни граждани покани, съ които ги замолва да внесатъ каквото обичатъ за обѣдитѣ. До сега на поканата сж се отзовали слѣднитѣ лица:

Георги Трѣфоновъ 10 лв., Хр. Ат. Натовъ 10 лв., Хр. Хр. Менковъ 2 лв., Иванъ Пеневъ 5 лв., Свѣщен. Кръстю Поповъ 5 лв., Царашкева Иванчева (акушерка) 2 лв., Тодораки Цвѣтковъ 5 лв., Никола Нейковъ 3 лв., Д. Гюлметовъ 5 лв., Никола Недѣлковъ 5 лв., Дръ Хасекиевъ 5 лв., Ив. Н. Желѣзаровъ 10 лв., Дамянъ Николовъ 5 лв., Ангелъ Пановъ 2 лв., Стефанъ Деневъ 5 лв., Ефтемия Цв. Цѣновъ 2 лв., Георги Точевъ 5 лв., Христо Трифоновъ 2 лв., Косто М. Печигарговъ 4 лв., Александро Ив. Мочовъ 5 лв., Симеонъ Цанковъ 5 лв., Ив. М. Занфировъ 5 лв., Пашо Цвѣтковъ 5 лв., Подполковн. Юрдановъ 5 лв., Василь Мецовъ 5 лв., Косто Хинковъ 20 лв., Ив. Ат. Стаменовъ 10 лв., Никола К. Раковъ 2 лв., Георги Радомировъ 2 лв., Гаврилъ Пеневъ 3 лв., Стойчо Ивановъ 20 лв., Христо Алексъ 10 лв., Дамитръ Константиновъ 1 шалъ, Тодоръ В. Бетувски 5 лв., Косто Дирековъ 5 лв.

(Слѣдва) **Всичко: 199 лева.**

На 19 т. м. избухна уха-

сенъ пожаръ въ зданieto на Менахемъ Иероухамовъ, дѣто се помещаваха горското управление, лозарската инспекция и ветеринарниятъ лѣкаръ.

Този пожаръ, който ужаси цѣлото население, започна отъ лозарската инспекция. Прѣди да пристигне пожарната команда старшиятъ стражаръ, Русе Георгиевъ, показа голѣма храбрость за локализирането на пожара, който бѣше почналъ да вастрашва и другитѣ съседни здания. Съ брадва и подпомогнатъ отъ стражата, той счупи вратата на долния етажъ, дѣто се намираха складове съ разни стоки. Въ кратко врѣме той успѣ да спаси по-големъ частъ отъ стокитѣ, до дѣто пристигна войската, която съ помощта на гражданитѣ успѣ да изгаси пожара.

Архивитѣ на горѣпожарнитѣ учрѣждения сж съвсѣмъ унищожени.

Загубитѣ възлизатъ на около 80,000 л. Зданието е застраховано при дружеството „България“

Правѣше впечатление, че напалата пожарна команда е негодна за сериозна пожарнакарска работа и се вуждае отъ много и основни подобрения.

По случай Патронния празникъ на 4 п. полкъ на 31 ноември („Св. Андрей“) бѣха покани на закуска нѣкои официални лица между които г. г. Окр. Управителъ и градския кметъ. Държали сж се различни тогостове, държалъ е тогстъ **Генералъ Христовъ** за дълголѣтното на полка и доблестното изпълнение на своето прѣдначение. На негозия тогстъ е отговорилъ окр. управителъ **Цз. Таслаковъ**, който изтъкналъ значението на военната организация и добръ уредената войска за държавата и особено наблегналъ върху важността на обстоятелството за тѣсното единение на гражданството и войската. Неправилно е понятаето, що иматъ всички, като смятаме военната служба за **повинность**. Дѣже въ закона е неправилно поставено сжщото понятие **повинность**, а бѣ трѣбвало да се счита като **военна школа**, както въ швейцария (ecole militaire); както днесъ е поставена нашата войска въ нея се култивиратъ чисти нрави, самоотверженостъ, духъ на различни добродѣтели и характеръ. Ето защо сѣ право трѣбва да се счита **военна школа**.

На продължителния и съдържателъ тогстъ на г. управителя е отговорилъ **генералъ Христовъ**, който като пилъ наздравница за днешното правителство и управителя, изтъкналъ отрадния фактъ, че чува такива думи и мисли отъ прѣдставителя на властѣта, който за пръвъ пѣтъ присѣтствува на тяхния чисто воененъ празникъ. И мисли че такова е и гледището на днешното правителство. По-нататъкъ посочилъ, че успѣхитѣ на държавата и българския народъ сж въ това искрено желано отъ всички тѣсно единение между гражданството и войската.

На 19 т. м. въ салона на д-во „Съгласие“ г-ца **Катя Стоянова**, оперна пѣвица, заедно съ сестра си г-ца **Ан. Стоянова** и благосклонното участие на г-ца **Майоръ Вълчева** ще даде концертъ. Сѣмѣмъ да върваме, че нашитѣ граждани ще дадатъ заслуженъ приемъ на нейния концертъ.

Референдумътъ за петь-милионна заемъ на нашата община е окончателно пропадналъ поради липсата на достатъчното число, споредъ закона граждани, които желаятъ да стане.

Отпразнуването 100 годишнината отъ рождението на великия английски бъртарофилъ **Уилямъ Евардъ Гладстонъ** на 16 т. м. стана твърдѣ тържествено. Сутринтъ се отслужилъ тържествена панахида въ църквата „Св. Николай“, на която присѣтствуваха всички официални лица и мнозина граждани. Слѣдъ панахидата въ градския салонъ „Съгласие“ по поканата на кметството имаше **наметна служба**, на която говори **г-р. Ц. Цвѣтановъ** за заслугитѣ, живота и дѣйността на великия английски политикъ, ораторъ и филантропъ. Рѣчта на г. Цвѣтанова напмина всички очаквания и имаше силенъ ефектъ. Салонитѣ бѣше прѣпълненъ.

На 29 т. м. е насрочено при слѣдват. д-то на книжаря **К. Т. Мотавчиевъ** противъ учителитѣ, които му обявиха бойкотъ.

Прѣзъ свѣтлитѣ празници вѣстника ни нѣма да излѣзе. Ние честитимъ на нашитѣ читатели настѣжнящитѣ празници и имъ пожелаваме приято прѣкарване.

ОБЯВЛЕНИЯ

ПЛѢВЕНСКО ОКР. ФИНАНСОВО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 12027

Понеже произведения на 10-й октомврий т. г. търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ двѣ праздни държавни бетонирани мѣста при гара Плевенъ за врѣме отъ 1 августъ 1909 година. до 1-й августъ 1910 година не се утвърди, обявямъ на интересующитѣ се, че на 30-й ий того, въ 3 часа слѣдъ пладнъ ще се произведе въ канцеларията на управлението трети пѣтъ търгъ, за отдаването подъ наемъ тѣзи мѣста.

Залогъ за правоучастие въ търга се иска 100 лева.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми

гр. Плевенъ, 11 декемврий 1909 г.

ПЛѢВЕНСКИ ОКР. ФИНАНС. НАЧАЛНИКЪ: Михалевъ

ПЛѢВЕН. ГРАДСКО ОБЩИН. УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 12105

Гр. Плевенъ, 18 декември 1909 година.

Плевенското градско общинско управление, обявява на интересующитѣ се, че въ канцеларията му отъ 3 часа слѣдъ обѣдъ ще се произведе на 28 декември т. г. на ново публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на прѣдприемачъ освѣтлява-

нето на гр. Плевенъ прѣзъ 1910 година.

Приблизителната стойность на прѣдприятието възлиза на 50% върху горната сума.

Желающитѣ да взематъ участие въ търгътъ да се съобразяватъ съ Чл. Чл. 11, 12, 21, 28 и 49 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Офертитѣ ще се приематъ до 3 часа слѣдъ слѣдъ обѣдъ сѣщия день.

Поемнитѣ условия и други по търговата прѣписка книжа могатъ да се прѣглеждатъ всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията на кметството.

п. Кметъ: **И. Кънчевъ**

Секретаръ: **Хр. Ив. Кънчевъ**

ПЛѢВ. ГРАД. ОБЩ. УПРАВ. ОБЯВЛЕНИЕ

№ 12184

Плевенъ, 19 декември 1909 г.

Понеже търгътъ, произведенъ на 14 того не се утвърди отъ министертството на Вжтрѣшнитѣ работи съ прѣдписание подъ № 9200 поради ниска цѣна, то Плев. Град. общ. управление обявява на интересующитѣ се, че въ канцеларията му на 29 декември т. г., отъ 3. слѣдъ обѣдъ на ново ще се произведе публиченъ търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на наемателъ събиране общинския доходъ отъ бариерното право прѣзъ 1910—1912 год., включително; приблизителната стойность на прѣдприятието възлиза на около 20,000 лева, залогъ се иска по 50% върху горната сума.

Офертитѣ ще се приематъ до 3 часа слѣдъ обѣдъ сѣщия день.

Желающитѣ да взематъ участие въ търгътъ да се съобразятъ точно съ Чл. Чл. 11, 12, 21, 28 и 49 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ условия и др. по търговата прѣписка книжа могатъ да се прѣглеждатъ всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията на кметството.

п. Кметъ: **Я. Ив. Мъстиновъ**

Секретаръ: **Хр. Ив. Кънчевъ**

АМЕРИКАНСКИ ЛОЗИ

Доставямъ отъ Южна Франция и Алжиръ гладки Американски лози.

По желание отъ разни сортове. Дължина 1 — 1.15 метра. Франко Гара — Плевенъ. Сведения припоискване.

Коста Тодоровъ.

Гипиниеристъ—Плевенъ

КОЛОНИАЛЕНЪ МАГАЗИНЪ

на

МИЛКО ТОТЕВЪ

(Доставчикъ на Плевенския Гарнизонъ) **Пристигнаха ми прѣсни и ефени Салами** — 1.20 лв. кгр. **Шужки** — 2.20 лв. кгр. **Лимони** — 2.50 лв. до 3 в. 100-тѣхъ.

Въ магазинътъ ми ще намерите най-различни прѣсни риби и други съестни продукти при най-износни цѣни

печатница Караивановъ & Влаховъ Плевенъ.